

Sygn. akt III RC 17/22

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2022r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący : sędzia Rafał Agaciński

Protokolant : st. sekr. sąd. Anna Domagalska

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2022r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich P. P. (1) i A. P. reprezentowanych przez matkę M. R.

przeciwko M. P.

o podwyższenie alimentów

1. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz małoletniego powoda P. P. (1) podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie po 970 zł (dziewięćset siedemdziesiąt złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 2.02.2022r. płatną z góry do 10 - tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniego powoda M. R. w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny w P. z dnia 31.03.2017r. w sprawie XIV C 262/17,
2. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz małoletniego powoda A. P. podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie po 910 zł (dziewięćset dziewięć złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 2.02.2022r. płatną z góry do 10 - tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniego powoda M. R. w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny w P. z dnia 31.03.2017r. w sprawie XIV C 262/17,
3. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
4. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wągrowcu kwotę 696zł (sześćset dziewięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu części kosztów sądowych,
5. odstępuje od obciążenia małoletnich powodów pozostałymi kosztami sądowymi,
6. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz małoletniego powoda P. P. (1) kwotę 915,20 zł (dziewięćset piętnaście złotych dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu części kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty,

7. zasądza od pozwanego M. P. na rzecz małoletniego powoda A. P. kwotę 1608,30 zł (tysiąc sześćset osiem złotych trzydzieści groszy) tytułem zwrotu części kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty,

8. wyrokowi w punkcie 1 i 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Rafał Agaciński

Sygn. akt III RC 17/22

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 2.02.2022 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów M. R. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. P., na rzecz małoletnich P. P. (1) i A. P., podwyższonych rent alimentacyjnych w kwocie po 1.000 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich, płatnych z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat i to w miejsce rent alimentacyjnych, zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P., wydanym dnia 31.03.2017 r. w sprawie sygn. akt XIV C 262/17.

W uzasadnieniu pozwu matka małoletnich podniosła, że od czasu poprzedniego ustalenia wysokości renty alimentacyjnej należnej małoletnim powodom od ojca nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb dzieci. Małoletni A., który w tamtym czasie miał 2 lata, uczęszcza obecnie do przedszkola, a nadto z uwagi na przedwczesne urodzenie, pozostaje pod stałą opieką lekarską i wymaga wszechstronnego leczenia, w tym przyjmowania na stałe szeregu leków. Chłopiec choruje także na atopowe zapalenie skóry i wymaga specjalistycznej pielęgnacji, a w miarę możliwości uczęszcza na zajęcia z piłki nożnej. Małoletni P., który w okresie rozrodu miał 8 lat, obecnie uczęszcza do 7 klasy szkoły podstawowej, a z uwagi na problemy z nauką uczęszcza na korepetycje oraz zajęcia dodatkowe, co generuje dodatkowe koszty, w tym zakupu paliwa na dowozy. Dziecko korzysta z obiadów w stołówce, interesuje się wędkarstwem i majsterkowaniem, a także pozostaje pod opieką psychiatry. Z uwagi na wiek małoletniego zmianie uległy także jego potrzeby w zakresie higieny. Wszystkie te okoliczności powodują zaś, że istotnie wzrosły koszty utrzymania małoletnich. Cały ciężar wychowania dzieci spoczywa na matce, zaś pozwany ogranicza się do łożenia alimentów w dotychczasowej wysokości i realizowania jedynie krótkich kontaktów z synami. Matka małoletnich wskazała także, że od wielu lat M. P. zatrudniony jest w P. K. w S., a nadto dorabia u lokalnego rolnika i poza małoletnimi nie posiada nikogo innego na swoim utrzymaniu. Do pozwu załączono wykaz miesięcznych kosztów utrzymania małoletnich, które w przypadku małoletniego P. wynoszą 1.821 zł, zaś w przypadku małoletniego (...) 897 zł.

W odpowiedzi na pozew M. P., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa małoletniego P. P. (1) ponad kwotę 650 zł miesięcznie oraz o oddalenie powództwa małoletniego A. P. ponad kwotę 550 zł miesięcznie wskazując, że kwestionuje koszty utrzymania małoletniego A., gdyż dziecko korzysta z wyżywienia w przedszkolu oraz wydatki na zakup kosmetyków. Natomiast w przypadku małoletniego P. pozwany zakwestionował wydatki na jego wyżywienie, korepetycje z języka angielskiego i dojazdy do szkoły podnosząc, że małoletni korzysta z obiadów w stołówce, do szkoły dojeżdża bezpłatnym autobusem, a ojciec chłopca nigdy nie zauważył by małoletni uczęszczał na korepetycje. Dalej pozwany podniósł, że jego miesięczne wynagrodzenie wynosi 3.484, zł, zaś na zaspokojenie swoich potrzeb przeznacza 2.270, w tym 550 zł tytułem raty kredytu, a nadto łoży 1.100 zł tytułem alimentów.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni A. i P. rodz. P. są dziećmi pochodzącymi ze związku małżeńskiego M. R. i M. P., rozwiązanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny w P. z dnia 31.03.2017r., sygn. akt XIV C 262/17, na mocy którego M. P. zobowiązany został do łożenia na rzecz małoletnich alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie dla P. i w kwocie po 500 zł miesięcznie dla A..

W tamtym okresie małoletni powodowie zamieszkiwali wraz z matką w wydzielonej części domu rodziców M. R., małoletni P. miał 7 lat i uczęszczał do II klasy szkoły podstawowej w M., a jego miesięczne koszty utrzymania wynosiły średnio około 1.000 zł, zaś małoletni A. miał 2 lata i pozostawał w domu pod opieką matki i babci, a jego średnie miesięczne koszty utrzymania wynosiły około 850 zł. M. P. utrzymywał kontakty z synami, jednak były one nieregularne i polegały na przebywaniu ojca z dziećmi w miejscu ich zamieszkania. Matka małoletnich zatrudniona była jak kasjer-sprzedawca w sieci sklepów (...) S.A. i osiągała zarobki w wysokości 1.500 zł netto miesięcznie. Natomiast ojciec małoletnich zatrudniony był w P. K. w S. na stanowisku starszego operatora, osiągając z tego tytułu zarobki w wysokości średnio 2.500 zł netto miesięcznie, a nadto podejmował prace dorywcze w sektorze rolniczym.

Obecnie małoletni powodowie nadal zamieszkują wraz z matką w wydzielonym samodzielnym mieszkaniu, stanowiącym część domu ojca M. R.. Lokal ten posiada osobne liczniki wody i gazu oraz podlicznik prądu. Matka małoletnich samodzielnie opłaca też wywóz odpadów komunalnych za siebie i za synów, a także ponosi opłatę za Internet i TV. Miesięczne koszty utrzymania lokalu wynoszą około 750 zł, w tym woda i ścieki – 100 zł, prąd – 125 zł, ogrzewanie gazowe – 350 zł, wywóz odpadów komunalnych – 96 zł, TV i Internet – 75 zł. Małoletni A. ma 7 lat i uczęszcza do I klasy szkoły podstawowej, gdzie korzysta z odpłatnych obiadów szkolnych. Chłopiec pozostaje pod opieką lekarza specjalisty dermatologa i pulmonologa, u których odbywa regularne wizyty oraz przyjmuje na stałe leki i inhalacje, gdyż choruje na astmę i alergie, a nadto z uwagi na zdiagnozowane atopowe zapalenie, skóry korzysta ze specjalistycznych kosmetyków, środków higieny i czystości oraz maści. Wizyty u specjalistów w W. i C., do których matka małoletniego dowozi go własnym samochodem, odbywają się w ramach NFZ. Małoletni uczęszcza także na odpłatne zajęcia z piłki nożnej, a raz w tygodniu matka zawozi go do świetlicy wiejskiej w miejscowości L., na zajęcia organizowane przez Ośrodek (...) w M.. Natomiast małoletni P. ma 13 lat, uczęszcza do VIII klasy szkoły podstawowej i w ramach tego bierze udział w wycieczkach szkolny oraz korzysta z odpłatnych obiadów szkolnych. Wiosną 2023 r. P. będzie przystępował do sakramentu Bierzmowania w związku z czym matka dowozi go na spotkania do kościoła w M.. Małoletni nie choruje przewlekłe i nie przyjmuje na stałe żadnych leków, ma natomiast problemy z nauką wynikające z trudności w koncentracji i przyswajaniu oraz zapamiętywaniu materiału, w związku z czym w trakcie trwania roku szkolnego, raz w tygodniu chłopiec pobiera korepetycje z języka angielskiego i z języka niemieckiego. Nadto P. posiada własny telefon komórkowy oraz interesuje się wędkarstwem i majsterkowaniem. Matka małoletnich dowozi i odbiera synów ze szkoły, zajęć dodatkowych oraz korepetycji swoim samochodem, przy czym często zdarza się, że chłopcy jeżdżą do szkoły autobusem. Na rzecz obojga małoletnich M. R. ponosi także wydatki z tytułu składek na komitet rodzicielski, składek klasowych, ubezpieczenia, wycieczek szkolnych, zakupu wyprawki i części podręczników tj. do nauki języków obcych czy religii. Część z tych kosztów matka małoletnich pokrywa z kwoty 300 zł, otrzymywanej w ramach programu (...) na rzecz każdego z synów. Raz w miesiącu obaj chłopcy korzystają też z usług fryzjera.

Pełne miesięczne koszty utrzymania małoletniego A. wynoszą 1.650 zł miesięcznie, w tym udział w kosztach utrzymania mieszkania - 250 zł, wyżywienie (w tym w przedszkolu) - 600 zł, ubranie i obuwiu - 150 zł, leki i leczenie - 100 zł, tuba i maseczka do inhalatora - 10 zł, środki czystości i higieny oraz kosmetyki - 235 zł, wydatki szkolne - 30 zł, fryzjer - 25 zł, wakacje - 100 zł, udział w kosztach paliwa - 100 zł, treningi piłki nożnej - 50 zł. Natomiast pełne miesięczne koszty utrzymania małoletniego P. wynoszą średnio 1.760 zł miesięcznie, w tym udział w kosztach utrzymania mieszkania - 250 zł, wyżywienie (w tym obiady szkolne) - 650 zł, ubranie i obuwiu - 150 zł, leki i leczenie - 40 zł, środki czystości i higieny oraz kosmetyki - 60 zł, wydatki szkolne (powyżej kwoty 300 zł z programu (...)) - 50 zł, fryzjer - 25 zł, telefon - 25 zł, wakacje - 100 zł, udział w kosztach paliwa - 100 zł, korepetycje - 260, rozrywka i hobby - 50 zł.

M. R. zatrudniona jest w sieci sklepów (...) S.A. jako kierownik sklepu w M. i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości średnio 3.473,97 zł netto miesięcznie (średnia z okresu od maja 2021r. do czerwca 2022r. k 207, 274 akt), posiada wykształcenie średnie o profilu ekonomiczno-administracyjnym, prawo jazdy kat. B i własny samochód marki R. (...) rok prod. 2000, z którego korzysta wspólnie z małoletnimi. Przedstawicielka ustawowa małoletnich pobiera także na rzecz każdego z nich świadczenie wychowawcze 500+ w kwocie 500 zł miesięcznie oraz po 300 zł rocznie z programu (...).

M. P., który z zawodu jest stolarzem i posiada prawo jazdy kat. B, zatrudniony jest nadal w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., na stanowisku starszego operatora P. K. w S., a jego średnie miesięczne wynagrodzenie z tego tytułu wynosi 4.874,34 zł netto (średnia z okresu od maja 2021r. do czerwca 2022r. k 160, 276 akt), w tym premie roczne i premie świąteczne. Nadto jednak ojciec małoletnich osiąga dodatkowe dochody z tytułu prac dorywczych wykonywanych m.in. w gospodarstwie rolnym (...).

Pozwany zamieszkuje sam w wynajmowanym mieszkaniu, którego czynsz wynosi 880 zł miesięcznie. Lokal ten ogrzewany jest drewnem, które pozwany zużywa w ilości około 5 m³ na sezon grzewczy, a zakupuje za cenę średnio – 165 zł/m³, co daje średnio 69 zł miesięcznie (5 x 165 zł / 12 mieś.). Natomiast koszty zużycia wody i prądu, wywozu odpadów komunalnych, zakupu butli gazowej i opłacenia kablówki wynoszą około 200 zł miesięcznie. M. P. posiada własny samochód marki F. (...) rok prod. 2006 z silnikiem diesla o poj. 1,8 l i spalaniu 7l./100 km, który wykorzystuje na dojazdy do pracy, przy czym odległość od miejsca zamieszkania pozwanego do miejsca jego pracy wynosi 6 km. Poza małoletnimi powodami M. P. nie posiada na swoim utrzymaniu nikogo innego. Ojciec małoletnich sporadycznie realizuje kontakty z nimi, przy czym spotkania te zawsze odbywają się w miejscu zamieszkania dzieci. Poza alimentami pozwany przekazuje synom prezenty okolicznościowe, a przy okazji spotkań wręcza im drobne kwoty pieniędzy po 10-20 zł. Nadto M. P. nie choruje przewlekle, nie przyjmuje na stałe żadnych leków i nie posiada żadnych szczególnych wymagań w zakresie żywienia, higieny, pielęgnacji czy użytkowanej odzieży i obuwia. Pełen usprawiedliwione miesięczne koszty utrzymania pozwanego wynoszą 2.750 zł, w tym utrzymanie mieszkania – 1.150 zł, wyżywienie – 700 zł, odzież i obuwie – 150 zł, środki higieny i czystości – 200 zł, paliwo na dojazd do pracy – 200 zł, utrzymanie samochodu – 100 zł, telefon i Internet – 150 zł i wydatki na realizację kontaktów (paliwo na dojazd, prezenty, kieszonkowe) – 100 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

kopia pozwu rozwodowego i odpowiedzi na pozew wraz z załącznikami k. 6-11; faktury, rachunki, potwierdzenia zapłaty, wydruk historii transakcji, kopie umów, zaświadczenia i oświadczenia przedłożone przez stronę powodową k.12-22, 28, 30-47, 89-92, 114-115, 120-122, 290-301; kopia wyroku SO w Poznaniu sygn. XIV C 262/17 k. 23-23v; odpisy aktów urodzenia k. 24, 25; opinia o uczniu k. 26; dokumentacja medyczna k. 27, 29, 93-112, 116-119; dane z systemu PESEL-SAD k. 49-61; dokumenty dotyczący wysokości wynagrodzenia pozwanego k. 74, 160, 276; zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości zarobków przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów k. 113, 206-207, 274; informacje z PUP k. 162, 167, 166, 213; wydruk z historii rachunku bankowego pozwanego k. 169-196v; dokumentacja dotycząca zobowiązań kredytowych pozwanego k. 218; kopia dokumentów z akt sprawy XIV C 262/17 SO w Poznaniu k. 227-252; wydruk wiadomości tekstowych k. 135-137; informacja o ocenach k. 302; zdjęcie świadectwa szkolnego k. 303; oraz zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów M. R. k. 123-125, 127- płyta CD, 306-307, 311-płyta CD; częściowo zeznania pozwanego M. P. k. 125, 127-płyta CD, 307-308, 311-płyta CD; częściowo zeznania świadków E. P. k. 263, 267-płyta CD; P. P. (3) k. 263-264, 267-płyta CD; Ł. R. k. 264-265, 267-płyta CD; a także dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy SO w Poznaniu sygn. XIV C 262/17.

Oceniając zeznania M. R. złożone w toku tego postępowania, a dotyczące zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletnich A. i P. rodz. P., Sąd dał im wiarę w znaczącej części, w szczególności zaś co do posiadania przez małoletniego P. potrzeby pobierania korepetycji z języka niemieckiego i angielskiego, stanu zdrowia małoletniego A., zdiagnozowanych u niego schorzeń, pozostawiania przez niego pod stałą opieką lekarzy specjalistów pulmonologa dermatologa i przyjmowania na stałe leków, jak również co do uczęszczania przez tego małoletniego na trening piłki nożnej oraz na zajęcia w świetlicy wiejskiej, a nadto co do konieczności ponoszenia wydatków na dowożenie i odbieranie synów ze szkoły i zajęć dodatkowych. Wątpliwości Sądu nie wzbudziły także twierdzenia matki małoletnich co do konieczności zapewniania małoletnim wyżywienia w domu, pomimo korzystania przez nich z obiadów szkolnych, ani też co do ponoszenia dodatkowych wydatków szkolnych na zakup części podręczników do nauki tj. do religii i języków obcych oraz na opłacanie wszelkiego rodzaju składek i finansowanie wycieczek szkolnych, ponad kwotę 300 zł jaką otrzymuje ona na rzecz każdego z małoletnich w ramach programu (...). Konieczność ponoszenia tych wydatków w znaczącej części została bowiem wykazana za pomocą przedłożonych w toku postępowania dowodów

w postaci zaświadczeń, dokumentacji medycznej, potwierdzeń przelewów, rachunków, faktur i paragonów. Co do zasady również twierdzenia matki małoletnich co do wysokości poszczególnych wydatków jakie ponosi ona na rzecz każdego z małoletnich, Sąd uznał za wiarygodne, przy czym częściowo zweryfikował je w oparciu o twierdzenia podnoszone przez M. R. w toku całego postępowania, o wiedzę i doświadczenie w zakresie przeciętnych kosztów utrzymania małoletnich dzieci w wieku powodów posiadaną w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań oraz powszechnie dostępną wiedzę na temat aktualnych cen popularnych towarów i usług.

Oceniając zeznania pozwanego M. P. Sąd dał im wiarę w zakresie, w jakim okoliczności przez niego wskazywane znalazły poparcie w pozostałym materiale dowodowym, zebrany w toku postępowania lub nie były kwestionowane przez stronę powodową. W szczególności Sądu miało na uwadze, że w trakcie rozprawy z dnia 14.10.2022 r. pozwany ostatecznie przyznał, że poza pracą na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., podejmuje on także wszelkie możliwe prace dorywcze i uzyskuje z tego tytułu środki na zaspokojenie swoich potrzeb. Wątpliwości Sądu nie wzbudziły także twierdzenia pozwanego co do wydatków ponoszonych przez niego na zaspokojenie swoich usprawiedliwionych potrzeb, albowiem na ich poparcie przedłożono do akt sprawy stosowne dowody. Sąd nie dał natomiast wiary pozwanemu jakoby obciążał go obowiązek spłaty zaciągniętych zobowiązań finansowych, przy czym okoliczności te zostaną szerzej omówione w dalszej części uzasadnienia. W tym miejscu wskazać jedynie należy, że twierdzenia M. P. w tym zakresie nie tylko były niespójne, ale też na ich potwierdzenie nie przedstawił on żadnych innych dowodów.

Zeznania świadków E. P. i P. P. (3) Sąd ocenił jako wiarygodne jedynie w części, w jakiej przyznali oni, że pozwany wielokrotnie wykonywał na ich rzecz prace, w prowadzonym przez nich gospodarstwie rolnym, za nieprawdziwe uznając zaś ich twierdzenia, jakoby były to tylko odosobnione i jednorazowe sytuacje, a nadto że praca ta była przez niego wykonywana na zasadzie wzajemnych przysług, albowiem były one sprzeczne z zeznaniami samego pozwanego, który w toku rozprawy ostatecznie przyznał, że regularnie podejmuje się odpłatnych prac dorywczych, oraz świadka Ł. R., który wskazał, że wielokrotnie widział pozwanego w gospodarstwie (...), jak zajmował się oporządzeniem trzody i bydła oraz pracami porządkowymi.

Za wiarygodne w znaczonyj części Sąd uznał zeznania świadka Ł. R., choć bowiem jest on bratem matki małoletnich powodów, a zatem osobą najbliższą dla strony powodowej, to jego zeznania były spójne, logiczne i szczerze, a nadto korelowały z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami samego pozwanego, który w toku rozprawy z dnia 14.10.2022r. przyznał, że regularnie podejmuje różnego rodzaju prace dorywcze i w ten sposób uzyskuje dodatkowe środki na zaspokojenie swoich potrzeb.

Treść i autentyczność zebranych w sprawie dokumentów, przy uwzględnieniu wyżej opisanych uwag, nie wzbudziła wątpliwości Sądu, wobec czego uznano dokumenty za wartościowy dowód w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą roszczenia małoletnich powodów był art. 138 k.r.o., zgodnie z którym zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego.

Obowiązek alimentacyjny obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Krewnych w tym samym stopniu obciąża obowiązek alimentacyjny w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od

zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskalby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 k.r.o. przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. teza IV i VII uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w pierwszej kolejności Sąd zważył, że dotychczasowa wysokość alimentów zasądzona została wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny w P. z dnia 31.03.2017r., sygn. akt XIV C 262/17, a więc ponad 5 lat temu. Od tamtego czasu istotnej zmianie uległa zaś zarówno sytuacja małoletnich powodów, jak i pozwanego. Jak bowiem ustalono w toku niniejszego postępowania małoletni P. miał wtedy 7 lat i uczęszczał do II klasy szkoły podstawowej, a małoletni A. miał 2 lata i pozostawał w domu pod opiekę matki i babci. Obecnie zaś obydwaj małoletni uczęszczają do szkoły podstawowej, przy czym P. do klasy VIII, a A. do klasy I. Oczywiście jest zatem, że zakres ich usprawiedliwionych potrzeb uległ znacznej zmianie, co zresztą nie było kwestionowane przez pozwanego. W tym czasie nastąpiła także zmiana siły nabywczej pieniądza i wzrost cen popularnych towarów i usług. W porównaniu z 2017 rokiem wzrosły także możliwości zarobkowe obojga rodziców małoletnich powodów, w szczególności zaś pozwanego, który w okresie trwania sprawy rozwodowej osiągał zarobki w wysokości 2.500 zł netto miesięcznie, a który obecnie tytułem wynagrodzenia za pracę w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. otrzymuje miesięcznie średnio 4 874,34 zł netto.

Mając zatem na uwadze powyższe należało uznać, że nastąpiła zmiana okoliczności w rozumieniu art. 138 k.r.o. uzasadniająca ponowne ustalenie wysokości renty alimentacyjnej należnej małoletnim powodom.

W ocenie Sądu na pokrycie usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego P. wystarczająca jest kwota 1.760 zł miesięcznie, a małoletniego A. 1.650 zł miesięcznie. W tym miejscu godzi się zauważyć, że co do zasady zarówno zakres jak i poziom zaspakajania potrzeb dziecka zależny jest przede wszystkim od stopy życiowej jego rodziców. Jak bowiem wskazano wcześniej dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Pamiętać też należy, że alimenty mają na celu zaspokojenie przede wszystkim usprawiedliwionych potrzeb dziecka. To, czy potrzeba dziecka jest usprawiedliwiona, czy też nie, oraz na jakim poziomie winna ona zostać zaspokojona zależy zatem przede wszystkim od możliwości zarobkowych jego rodziców. Nadto wskazać należy, że ostatecznie Sąd ustalając poszczególne koszty utrzymania każdego z małoletnich powodów, w przeważającej części przyjął je na poziomie na jakim wydatki te oszacowane zostały na etapie udzielania zabezpieczenia. W ocenie Sądu strona powodowa nie udowodniła bowiem w toku postępowania, że od maja 2022r. nastąpiły istotne zmiany w wysokości tych kosztów, czy to w zakresie wydatków na zakup odzieży i obuwia, czy też udziału małoletnich w kosztach utrzymania mieszkania. Strona powodowa nie przedstawiła Sądowi na tą okoliczność wystarczających dowodów.

Ustalając wysokość poszczególnych kosztów utrzymania każdego z małoletnich powodów Sąd miał co do zasady na uwadze, zarówno okoliczności podniesione przez stronę powodową w pozwie inicjującym niniejszy proces, jak i zeznania złożone przez matkę małoletnich w toku całego postępowania, niemniej ostatecznie Sąd uznał, że to właśnie kwoty wskazane w pozwie odzwierciedlają realne koszty utrzymania każdego z małoletnich powodów. W ocenie

Sądu uwzględniają one bowiem zarówno możliwości zarobkowe obojga rodziców małoletnich jak i stopę życiową, na której możliwości te pozwalają im funkcjonować. Co więcej, swoją wysokością wydatki te odpowiadają przeciętnym kosztom utrzymania małoletnich dzieci w wieku powodów, znanym Sądowi w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. I tak w ocenie Sądu za uzasadnione i usprawiedliwione uznać należało wydatki na odzież i obuwia dla małoletnich powodów na poziomie kwoty 150 zł miesięcznie, albowiem obaj synowi pozwanego znajdują się w okresie intensywnego rozwoju fizycznego, co wiąże się ze zwiększonymi wydatkami w tym zakresie. Następnie wskazać należy, że udział małoletnich w kosztach utrzymania mieszkania Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone na tą okoliczność do akt sprawy, natomiast wydatki związane z organizacją wypoczynku wakacyjnego, rozrywką i hobby, w oparciu o twierdzenia matki małoletnich powodów oraz wiedzę i doświadczenie posiadane w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Nie można bowiem mieć wątpliwości, że tego rodzaju koszty zasługują na uwzględnienie przy ustalaniu obowiązku alimentacyjnego, albowiem ich ponoszenie niezbędne jest dla zapewnienia dzieciom prawidłowego rozwoju emocjonalnego, społecznego i kulturowego.

Następnie wskazać należy, że podobnie jak na etapie wydawania postanowienia o zabezpieczeniu, również teraz Sąd nie miał wątpliwości co do konieczności ponoszenia zwiększonych wydatków na opiekę zdrowotną i pielęgnację małoletniego A.. Małoletni choruje bowiem przewlekle na alergię i astmę i w związku z tym pozostaje pod stałą opieką lekarzy specjalistów, z usług których korzysta w ramach NFZ, przyjmuje na stałe leki oraz wymaga stosowania specjalistycznych środków higieny, czystości, kosmetyków i maści, dostosowanych do osób chorujących na atopowe zapalenie skóry. Choć zaś opieka lekarska zapewniana jest małoletniemu w ramach NFZ, to jednak matka chłopca ponosi wydatki na dowożenie go do lekarzy: dermatologa w W. i pulmonologa w C.. Nadto małoletni A. uczęszcza na treningi piłki nożnej oraz na zajęcia do świetlicy wiejskiej w L., co również generuje dodatkowe koszty w postaci opłaty za treningi i wydatków na dojazdy na zajęcia. Sąd zważył nadto, że aktualny pozostaje nadal wydatek w kwocie 30 zł, który według pozwu ponoszony był w związku z uczęszczaniem przez małoletniego A. do przedszkola, albowiem obecnie chłopiec realizuje już naukę wczesnoszkolną, co oczywiście łączy się z koniecznością zakupu wyprawki, części podręczników oraz uiszczania opłat za komitet czy ubezpieczenie, przy czym mając na uwadze, że niemalże wszystkie podręczniki do nauki w szkole podstawowej zapewniane są dzieciom bezpłatnie, a na zakup wyprawki M. R. otrzymała kwotę 300 zł z programu (...), w ocenie Sądu na pokrycie pozostałych kosztów związanych z nauką dziecka wystarczająca winna być kwota 30 zł miesięcznie. Nie uległo zmianie stanowisko Sądu w zakresie udziału małoletniego A. w kosztach zakupu paliwa. Choć bowiem za oczywiste uznać należy, że wydatki takie stanowią część usprawiedliwionych kosztów jego utrzymania, to jednak biorąc pod uwagę częstotliwość dojazdów chłopca do lekarzy, odległość od miejsca jego zamieszkania do W., C., L. i M. oraz fakt, że dziecko często dojeżdża do szkoły autobusem, uznać należało, że małoletni A. korzysta z samochodu w znacznie mniejszym zakresie niż M. R.. Mając zaś na uwadze, że na zakup paliwa matka małoletnich przeznacza 100 zł tygodniowo, czyli średnio 450 zł miesięcznie, co wynika wprost z jej zeznań złożonych w toku rozprawy z dnia 29.04.2022 r. i jednocześnie jest ona głównym użytkownikiem samochodu, udział małoletniego A. w tych wydatkach uwzględnić należało na poziomie 100 zł miesięcznie. Po przeprowadzeniu pełnego postępowania dowodowego za zawyżone Sąd uznał natomiast wydatki na wyżywienie małoletniego. Ani bowiem w pozwie ani też w toku całego postępowania strona powodowa nie podnosiła, że małoletni A. posiada szczególne wymagania w zakresie żywienia. Należy zaś pamiętać, że jest on 7-letnim dzieckiem i choć nadal rośnie i rozwija się, to jednak za nieprawdopodobne uznać należało, że koszty jego wyżywienia są niemalże równe kosztom wyżywienia dorosłego, pracującego mężczyzny i to nawet doliczając do tych wydatków koszt obiadów szkolnych. Do pewnego stopnia fakt korzystania z obiadów szkolnych niewątpliwie bowiem wpływa na obniżenie kosztów żywienia dziecka w domu.

Również w przypadku małoletniego P. Sąd nie miał wątpliwości co do zasadności uwzględnienia w jego kosztach utrzymania wydatków związanych z jego nauką. W toku postępowania potwierdzono bowiem, że doświadcza on trudności związanych z nauką nie tylko języka angielskiego, ale też języka niemieckiego, z których w minionym roku szkolnym osiągał bardzo słabe wyniki. Oczywiście jest, że dla dobra dziecka konieczne jest zapewnienie mu udziału w dodatkowych zajęciach edukacyjnych celem uzupełnienia i utrwalenia jego wiedzy w tym zakresie. Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika zaś, że obecnie P. uczęszcza na odpłatne korepetycje zarówno z języka angielskiego, jak i niemieckiego. Zajęcia te odbywają się średnio raz w tygodniu, a ich koszt

wynosi 30 zł za lekcję j. angielskiego i 50 zł za lekcję j. niemieckiego, co łącznie daje kwotę 320 zł miesięcznie. Powszechnie jednak wiadomo, że korepetycje co do zasady trwają wyłącznie w ciągu roku szkolnego. Z reguły tego rodzaju zajęcia nie odbywają się również w okresie ferii zimowych czy przerw świątecznych. Skoro zatem efektywnie małoletni uczęszcza na korepetycje przez okres nieco ponad 9 miesięcy, to średni miesięczny wydatek z tego tytułu nie przekracza kwoty 260 zł miesięcznie (320 zł x 9,5 mieś. / 12 mieś.). Jak wskazano w uzasadnieniu postanowienia o zabezpieczeniu, nie budzi także wątpliwości konieczność ponoszenia dodatkowych kosztów związanych z nauką małoletniego P. w szkole, na które składają się zakup podręczników do nauki języków obcych, składki na ubezpieczenie i komitet rodzicielski oraz należności za wycieczki szkolne i to nawet biorąc pod uwagę kwotę 300 zł z programu (...), jaką również na rzecz tego małoletniego pobiera co roku M. R.. W ocenie Sądu kwota 50 zł jaką według pozwu przedstawicielka ustawowa małoletnich przeznacza na te potrzeby dziecka nie tylko nie jest zaś wygórowana, ale też nadal pozostaje aktualna. Nie wzrosły także w ocenie Sądu wydatki na pokrycie udziału małoletniego P. w kosztach zakupu paliwa, które podobnie jak poprzednio, ustalono na poziomie 100 zł miesięcznie, ustaloną w oparciu o te same kryteria co w przypadku małoletniego A.. Nie zmienione pozostało wreszcie stanowisko Sądu co do kwoty do jakiej za usprawiedliwione uznać można opłacanie abonamentu telefonicznego dla P.. W ocenie Sądu przeznaczanie na ten cel kwoty 50 zł miesięcznie, w sytuacji gdy na rynku operatorów sieci komórkowej dostępne są abonamenty w cenie 25 zł, oferujące swoim klientom zarówno dostęp do Internetu jak i możliwość wykonywania nielimitowanej ilości połączeń oraz wysyłania wiadomości tekstowych byłoby bowiem niezasadne. Po przeprowadzeniu pełnego postępowania dowodowego za zawyżone Sąd uznał natomiast wydatki na wyżywienie małoletniego P.. Podobnie bowiem jak w przypadku małoletniego A., za nieprawdopodobne uznać należy, że koszty wyżywienia 13 letniego dziecka są równe, a nawet wyższe niż koszty wyżywienia dorosłego pracującego mężczyzny, tym bardziej że również w przypadku tego małoletniego strona powodowa nie podnosiła konieczności stosowania specjalnej diety oraz że również ten małoletni korzysta z obiadów szkolnych.

Jest bezsporne, że małoletni powodowie nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, a co za tym idzie rodzice są zobowiązani do ich alimentowania zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. Obowiązek ten obciąża rodziców małoletnich w stopniu uzależnionym od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców (art. 135 § 1 k.r.o. oraz art. 129 § 2 k.r.o.).

Jak wskazano już wcześniej, pełne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego P. P. (1) wynoszą obecnie około 1.760 zł miesięcznie, a małoletniego A. 1.650 zł miesięcznie.

W toku postępowania ustalono, że matka małoletnich powodów nadal zatrudniona jest w sieci sklepów (...) S.A. jako kierownik sklepu w M., a średnie miesięczne wynagrodzenie jakie uzyskała z tego tytułu w okresie od maja 2021 r. do czerwca 2022 wyniosło 3.473,97 zł netto. Z uzyskiwanych w ten sposób środków M. R. winna zaś zgodnie z zasadą równej stopy życiowej pokrywać swoje usprawiedliwione potrzeby orazłożyć na utrzymanie dzieci.

Jest oczywiste, że także pozwany, będąc świadomy ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dzieci powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek łżenia na zaspokojenie potrzeb dzieci jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42).

Jak ustalono w toku niniejszego postępowania M. P. z zawodu jest stolarzem, posiada prawo jazdy kat. B i zatrudniony jest na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – P. K. w S., na stanowisku starszy operator, a jego średnie miesięczne wynagrodzenie w okresie od maja 2021 r. do czerwca 2022r. wyniosło 4 874,34 zł netto. Kwota ta zawiera przy tym zarówno wynagrodzenie zasadnicze, jak i wszelkiego rodzaju dodatki i premie. Nadto jednak w toku rozprawy z dnia 14.10.2022 r. pozwany przyznał, że poza pracą na podstawie umowy o pracę, regularnie świadczy prace dorywcze m.in. w branży rolniczej i że w ten sposób uzyskuje dodatkowe środki

na zaspokojenie swoich potrzeb. W tych okolicznościach Sąd uznał, że możliwości zarobkowe M. P. w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., oscylują w granicach kwoty ponad 4 874,34 zł netto miesięcznie.

Z tak osiągniętych dochodów pozwany winien według zasady równej stopy życiowej pokrywać własne usprawiedliwione koszty utrzymania, a także przyczyniać się do zaspakajania potrzeb małoletnich dzieci. W toku postępowania, w oparciu o twierdzenia pozwanego, podnoszone zarówno w odpowiedzi na pozew, jak i podczas składania przez niego zeznań, uwzględniając całokształt zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego Sąd uznał ostatecznie, że pełne usprawiedliwione koszty utrzymania M. P. wynoszą około 2.750 zł miesięcznie. Również w przypadku pozwanego, ustalając wysokość wydatków na zaspokojenie poszczególnych potrzeb ojca małoletnich powodów, w przeważającej części Sąd przyjął je na poziomie wskazanym w uzasadnieniu postanowienia z dnia 02.05.2022 r. o udzieleniu zabezpieczenia. Co do zasady bowiem w toku niniejszego postępowania pozwany nie wykazał by wydatki te uległy znaczącej zmianie. Niemniej w końcowym wyliczeniu kosztów utrzymania M. P. Sąd uwzględnił wzrost kosztów najmu lokalu mieszkalnego do kwoty 880 zł oraz ustalił koszty wyżywienia pozwanego na poziomie kwoty 700 zł miesięcznie. W toku rozprawy z dnia 14.10.2022 r. ojciec małoletnich wskazał bowiem, że od maja 2022 r. czynsz najmu za zajmowany przez niego lokal wynosi 880 zł, podczas gdy na etapie udzielania zabezpieczenia był to wydatek rzędu 850 zł. Podnosząc zaś wydatki na wyżywienie pozwanego Sąd miał na uwadze, że jest on dorosłym i pracującym fizycznie mężczyzną, a nadto, że prowadzi on samodzielne gospodarstwo domowe, przez co jego wydatki na wyżywienie są niewątpliwie wyższe niż w przypadku małoletnich dzieci, będących częścią kilkuosobowego gospodarstwa domowego. Sąd nie uwzględnił natomiast w kosztach utrzymania pozwanego wydatków z tytułu spłaty zobowiązań kredytowych. W ocenie Sądu pozwany, reprezentowany w przez profesjonalnego pełnomocnika, nie udowodnił w sposób nie budzący wątpliwości, jakoby koszty takie w ogóle ponosił. Przede wszystkim wskazać należy, że twierdzenia pozwanego w tym zakresie są niespójne i rozbieżne. W odpowiedzi na pozew, datowanej na dzień 14.03.2022r. ojciec małoletnich wskazywał bowiem, że co miesiąc uiszcza ratę kredytu w wysokości 550 zł, natomiast w toku rozprawy z dnia 14.10.2022r. twierdził, że rata ta wynosi 2.200 zł miesięcznie. W toku całego procesu pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie przedstawił także żadnych dokumentów z których wynikałoby, że faktycznie spłaca on raty kredytu w podawanych przez siebie kwotach. Za niewystarczające w tym zakresie uznać należy pojedyncze pismo z (...) z dnia 26.05.2022 r. (k. 218). Z dokumentu tego wynika bowiem jedynie, że na dzień wystawienia tego pisma pozwany posiada zaległość w spłacie kredytu w wysokości 2.196,06 zł, a nie, że rata kredytu wynosi 2.200 zł miesięcznie. Wysokości zobowiązań kredytowych ojca małoletnich nie można także ustalić na podstawie przedłożonego przez niego wyciągu z rachunku bankowego (k. 169-196). Wydruk ten obejmuje co prawda okres od 03.12.2021 r. do 05.05.2022r. jednak w tym czasie na rachunku bankowym pozwanego nie dokonano ani jednej transakcji, którą można by zakwalifikować jako spłatę raty kredytu. Nadto jednak wskazać należy, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego zadłużenie bankowe pozwanego nie może powodować ograniczenia należnych małoletnim powodom środków utrzymania i wychowania. Osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu wydatków na zakup mebli, telewizora, lodówki itp. i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem obowiązku alimentacyjnego (wyrok Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 12 listopada 1976 r. sygn. akt III CRN 236/76).

Mając zatem na uwadze, że możliwości zarobkowe pozwanego wynoszą co najmniej 4 874,34 zł netto miesięcznie, zaś pełne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego A. P. i P. P. (1) wykazane zostały odpowiednio do kwoty 1.650 zł i 1.760 zł miesięcznie, Sąd zobowiązał pozwanego do łożenia na rzecz małoletniego A. podwyższonej renty alimentacyjnej w wysokości 910 zł oraz na rzecz małoletniego P. podwyższonej renty alimentacyjnej w wysokości 970 zł, łącznie 1.880 zł miesięcznie, stanowiących około 55% całkowitych kosztów utrzymania małoletnich powodów. Sąd uznał bowiem, że to matka małoletnich w większym stopniu niż pozwany dokłada osobistych starań o utrzymanie i wychowanie synów. Jednakże z uwagi na wiek powodów oraz fakt, że obydwaj już uczęszczają szkoły, uznać należało, że co do zasady starania te ograniczają się do nadzorowania procesu ich edukacji i zaspakajania potrzeb bytowych, w tym również dbania o ich zdrowie. Z tych względów w ocenie Sądu koszty utrzymania małoletnich powodów winny być pokrywane w 55% przez pozwanego, a w 45% przez matkę dzieci.

W ocenie Sądu alimenty w ustalonej powyżej kwocie nie tylko odpowiadają zasadzie równej stopy życiowej rodziców i dzieci, ale też pozostają w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego. Nawet bowiem po uiszczeniu każdego miesiąca kwoty 1.880 zł tytułem alimentów, do dyspozycji M. P. pozostawać będzie kwota 2.994 zł, z której niewątpliwie będzie on w stanie w pełni zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt 1 i 2 sentencji wyroku, w pozostałym zakresie oddalając powództwo (pkt 3).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. art. 113 ust. 1 i 4 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2020 r., poz. 755 z późn. zm.), a także § 2 pkt 3 i 4, § 4 ust. 1 pkt 9 i ust. 4, § 10 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 poz. 1800 ze zm.) oraz § 4 ust. 1 pkt 9, § 10 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 20 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości W sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (tj. Dz.U. z 2018r., poz. 265 ze zm.). W niniejszej sprawie małoletni powód P. P. (1) wygrał sprawę w 92%, a pozwany w 8%, natomiast małoletni powód A. P. wygrał sprawę w 82%, a pozwany w 18%. W związku z tym Sąd zasądził od pozwanego M. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 696 zł tytułem zwrotu części kosztów sądowych, na które składała się opłata od pozwu w wysokości łącznie 800 zł (z powództwa małoletniego P. opłata 400 zł x 92% = 368 zł; z powództwa małoletniego A. opłata 400 zł x 82%= 328 zł; 368 zł + 328 zł).

Uwzględniając charakter roszczenia alimentacyjnego i sytuację małoletnich powodów, na podstawie art. 113 ust. 4 uksc Sąd odstąpił od obciążenia ich pozostałymi kosztami sądowymi w części, w jakiej powództwo zostało oddalone, gdyż w przeciwnym wypadku zostałyby one ściągnięte z zasądzanego roszczenia.

Zgodnie z art. 100 k.p.c. wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań koszty procesu mogą zostać stosunkowo rozdzielone między stronami lub ulegają wzajemnemu zniesieniu.

W sprawie w powództwa małoletniego P. P. (1) strona powodowa poniosła koszty w łącznej wysokości 1.020 zł, w tym 900 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego oraz 120 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zażaleniowym, natomiast strona pozwana poniosła koszty w wysokości 290 zł, w tym 120 zł tytułem kosztów zastępstwa radcowskiego w postępowaniu procesowym, 120 zł tytułem kosztów zastępstwa radcowskiego w postępowaniu zażaleniowym oraz 50 zł tytułem opłaty od wniosku o uzasadnienie (1/2 całej wniesionej opłaty). Jak wskazano wcześniej w tym przypadku pozwany przegrał sprawę w 92 % i w związku z tym winien on zwrócić stronie powodowej tytułem kosztów procesu kwotę 938,40 zł (1.020 zł x 92%), natomiast strona powodowa, która przegrała proces w 8 %, winna zwrócić pozwanemu kwotę 23,20 zł tytułem poniesionych przez niego kosztów procesu (290 zł x 8%). Ostatecznie zaś po dokonaniu wzajemnego potrącenia tych kwot Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda P. P. (1) kwotę 915,20 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (938,40 zł – 23,20 zł)

Natomiast w sprawie z powództwa małoletniego A. P. strona powodowa poniosła koszty w łącznej wysokości 2.025 zł, w tym 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego oraz 225 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zażaleniowym, zaś strona pozwana poniosła koszty w wysokości 290 zł, w tym 120 zł tytułem kosztów zastępstwa radcowskiego w postępowaniu procesowym, 120 zł tytułem kosztów zastępstwa radcowskiego w postępowaniu zażaleniowym oraz 50 zł tytułem opłaty od wniosku o uzasadnienie (1/2 całej wniesionej opłaty). Jak wskazano wcześniej pozwany w tym przypadku przegrał sprawę w 82 % i w związku z tym winien on zwrócić stronie powodowej tytułem kosztów procesu kwotę 1.660,50 zł (2.025 zł x 82%). Strona powodowa przegrała zaś proces w 18 % i winna zwrócić pozwanemu kwotę 52,20 zł tytułem poniesionych przez niego kosztów procesu (290 zł x 18%). W tych okolicznościach, po dokonaniu wzajemnego potrącenia tych kwot Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda A. P. kwotę 1.608,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (1.660,50 zł – 52,20 zł).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w pkt 1 i 2, zasądzającym alimenty, nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Rafał Agaciński